

ogsaa udtalt dette i Finansudvalget — til Rigsdagen selv; ønskes der fra begge Tingenes Side en saadan Kommissionsbehandling af Spørgsmaalet, vil jeg ikke rejse Modstand derimod. Men hvad jeg altsaa maa ønske ved Finanslovens Behandling her i dette Ting, er en klar Tilkendegivelse af, om det ogsaa er dette Tings Ønske, at denne Kommission skal nedsættes og behandle Sagen, saa vil jeg benytte den; faar jeg den modsatte Udtalelse, vil den ikke blive benyttet.

Krigsministeren (Schnack): Med Hensyn til Krigsministeriets ordinære Budget, saaledes som det nu foreligger, skal jeg udtale, at jeg i det hele kan erklære mig tilfreds dermed. — Der er kun en enkelt Bekymring hos mig, fordi der hos Fler-tallet i det andet Ting synes nogen Uvil-lighed til at lade større Bygningsarbejder til Landbefæstningen udføre paa Konto M. a. C. Men da Tinget tidligere har til-ladt saadanne Arbejder udførte paa denne Konto, haaber jeg ikke, at der er en princi-piel Modstand derimod fra Folketingets Side.

Hvad det ekstraordinære Budget angaar, er det jo desværre i Folketinget blevet be-skaaret i samme Omfang, som det blev be-skaaret i Fjor. Det er en Selvfølge, at jeg ligesom i Fjor vil kunne administrere med Budgettet, for saa vidt jeg kan holde Militæretatens tekniske Etablissementer i Gang. Levede vi nu i en Stilstandsperiode paa det militære Omraade, saa var der i Grunden ikke noget væsentligt at beklage sig over: Men ærede Medlemmer vide jo, at saaledes er Forholdet ikke. De vide, at der stadig fremkommer ny og betydelige Forbedringer af det militære Materiel, og De vide ogsaa, at samtlige europæiske Stater, og ikke mindst vore Naboer, ofre meget paa at udvikle Materiellet, samtidig med at de ogsaa gøre meget for at for-bedre deres Personel. Naar vi i disse Ret-ninger gøre saa at sige saa lidt som mul-igt, og det gentager sig Aar for Aar, er det aabenbart, at saa maa vort For-svars Kraft relativt gaa tilbage, og det er indlysende, at dette medfører en stor Fare for vort Land i Tilfælde af, at der ind-træder urolige Forhold i Europa. Jeg vil sige, at der endnu kunde raades noget Bod herpaa, hvis Rigsdagen vilde vedtage de Love, som jeg har forelagt, eller i det mindste bevilge mig en Sum til Forsøg med nyt Feltskyts og gøre noget for en For-bedring af Underofficerernes Lønnings-vilkaar. Dette er Forhold, som jeg tillæg-

ger den allerstørste Vigtighed, og jeg kan, navnlig hvad Underofficerernes Lønninger angaar, ikke opgive Haabet om, at der vil ske noget i denne Retning, da jo alle Partier have erklæret sig enige om, at der paa dette Omraade er en stor Trang til Stede. I dette Haab, og idet jeg i øvrigt henholder mig til Konseilspræsidentens Be-mærkninger, skal jeg udtale, at jeg ikke agter at stille Ændringsforslag til 2den Be-handling af Finansloven her i Tinget.

Marineministeren (Middelboe): Med Hensyn til de mere almindelige Bemærk-ninger om Forsvarssagens og Militær-etaternes Stilling kan jeg henholde mig til, hvad min Kollega, Krigsministeren, har udtalt. Ogsaa jeg kan lyse efter et Par Lovforslag, som jeg ikke har hørt noget til, siden jeg fremsatte dem i Folketinget, blandt andet Lovforslaget om Underoffi-cerernes Lønninger. Der er navnlig et Lovforslag, som jeg savner i høj Grad, det er Forslaget om Udviklingen af det tek-niske Personel. Det er en gammel be-kendt Sag her paa Rigsdagen, at det navn- lig er der, Skoen trykker for Marinens Vedkommende, det er der, man kan sige, at der er ligefrem Nødtilstand til Stede.

Med Hensyn til selve det foreliggende Finanslovforslag kan jeg ikke andet end anbefale det høje Ting i Betragtning af den foreliggende Situation at tage det, som det er. Jeg har ikke noget Forslag, som jeg mener, det vil være rigtigt at stille her i dette Ting.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bjerre): Hvad Kultusmini-steriets Budget angaar, er der ganske vist i det andet Ting slettet en Del Bevilling-er, som jeg maatte tillæge megen Vægt, saaledes om et Par ny Professorater ved Universitetet, nogle Nyanskaffelser til Uni-versitetet og Polyteknisk Lærestalt, en Bygning til Statens Lærerkursus og en- kelte andre Poster, men i det hele og store er der ingen som helst Grund til at klage over den Behandling, som Kul-tusministeriets Budget har faaet i det an-det Ting. Jeg har derfor paa et enkelt Punkt nær ikke haft nogen Betænkelighed ved for i Aar at tage tilbage de Forslag, som ikke vandt Tilslutning i det andet Ting. Dette enkelte Punkt, hvor jeg er bleven staaende ved mit, er forholdsvis lille og ikke af finansiell, men nærmest af principiel Betydning. Det angaar den saa-kaldte university extension. Det er ikke Bevillingen, der er Strid om, men det er